

Naar Haugens Ejer har Pligt til at hegne for den paagældende Slags Husdyr, men har forsømt denne Pligt, tilkommer der ham ingen Godtgørelse efter Paragraffens første og andet Stykke.

§ 30.

Naar Ejer og Besidder er forskellige, træder Besidder i Ejers Sted med Hensyn til Pligten til at vogte Husdyr. Det Ansvar, som er forbundet med, at nogens Husdyr kommer ind paa fremmed Ejendom, indtræder ogsaa, naar Dyret indkommer paa dets Ejers Ejendom, for saa vidt denne er i andens Besiddelse.

Kapitel 3.

Indsættelse af Husdyr.

§ 31.

I alle Tilfælde, hvor der efter de foranstaaende Bestemmelser tilkommer Jordejeren Erstatning for Skade af fremmed Husdyr eller Godtgørelse for Budsendelse til Ejeren eller for Bekendtgørelse eller Dyrets Græsning og Transport, kan Jordejeren indsætte Dyret. Træffer han Dyret paa Trediemands Grund, kan dets Ejer ikke derfor modsætte sig Indsættelsen.

Ligeledes kan Gaas, som træffes i fremmed Hauge, indsættes. Ustækket Gaas betragtes som Vildt.

Høns og Ænder, som i Strid med Reglerne i § 23 trænger ind paa anden Mands Indmark, er paagældende Jordbruger berettiget til at optage og tilbageholde, indtil der af Ejeren er ydet ham en passende Godtgørelse for lidt Skade og den ved Optagelsen forbundne Ulejlighed, dog ikke mindre end 25 Øre for hvert Stykke Fjerkræ. Har Optagelsen af det skadegørende Fjerkræ ikke været mulig, skal den skadelidte være berettiget til at nedlægge det paa forsvarlig Maade.

Hvis det omhandlede Fjerkræ, tilhørende samme Ejer, er optaget 3 Gange i samme Aar i Henhold til § 23, næstsidste Stykke, ifalder Ejeren derhos Bødestraf.

§ 32.

Naar nogen indsætter fremmed Husdyr, og han ved, hvem det tilhører, skal han derom straks underrette Ejeren eller dennes Folk. Bliver han ikke inden 3 Døgn bekendt med, hvem Ejeren er, besørger han Indsættelsen bekendtgjort ved Opslag, jfr. § 29, 4de Stykke. Bekendtgørelsen skal ske i den Bygd, hvor Indsætteren bor; ved han, i hvilken Bygd Dyret hører hjemme, skal den tillige ske i denne Bygd. Han skal forsvarlig røgte Dyret og fodre det efter Aarstidens Beskaffenhed, men maa ikke bruge det. Han har Ret til at benytte Mælken af indsat Malkekvæg mod Fradrag i Indløsningssummen efter § 33.

§ 33.

Ejer af indsat Husdyr har ikke Ret til at fordre det tilbage, førend han har betalt Omkostningerne ved Budsendelse og Bekendtgørelse, Dyrets Røgt og Fodring samt Erstatning for Skade og de øvrige i § 31 nævnte Beløb eller stillet Sikkerhed for Betaling inden 14 Dage. Opnaas ikke Enighed om Indløsningssummen, kan begge Parter kræve den afgjort ved Skøn af Hegnssynsmænd (§ 44) ved Henvendelse til disses Formand (§ 51). Finder Mændene, at den fordrede Indløsningssum har været